

nego je donesena. Kroz to vrijeme mora takav stranac prodati svoje imanje, jer će inače ono pripasti općini. Od ovoga se izuzimlju imanja stečena mirazom. Dosljedno svemu tome određuje se na kraju poglavlja, da unaprijed nitko, tko ne obitava na Korčuli, ne smije na njoj kupiti nikakvo nepokretno dobro. Kad su donesene ove odredbe, sadržane u poglavlju 102., ne znamo. Možda je to bilo već u mletačko doba poslije g. 1420. Svakako iz njih, pa i iz drugih izvora, vidi se, da se stranac stalno nastanjen u Korčuli smatrao u neku ruku kao domaći čovjek, te se njemu nijesu postavljala sva ona ograničenja kao ostalim strancima.

Pomorstvo. Eto smo uglavnom podali prema mogućnostima sliku trgovačkog života Korčule u ovo doba, a ta je trgovina već po tome, što je Korčula otok, morala biti pomorska, te ćemo sada progovoriti o pomorstvu kao takvom u vezi s brodogradnjom.

Brodovi, na kojima su Korčulani prevozili svoju trgovinu, koja se, bar sudeći prema izvorima, ograničavala na područje Jadranskog mora, bile su većinom tipa, koji se nazivao »barca«. To su brodovi manje veličine. Osim toga tipa i naziva spominju se i ostali tipovi, tako više puta barchosium (ili barcoxium, barchossium, barciusium, barcussium). Antonel Penojlić prodao je 2. ožujka 1415. Stanični Sladinoviću »unam suam barchaçam cum falcio ad modum Cathalanorum cum omnibus coredis suis« za svotu od 50 perpera. Spominje se još tip marciliana i charachia. G. 1418. spominje se gradnja jedne karake na Korčuli. Andrija Lučić i Vidoš Jurgević prodali su 12. siječnja 1409. kamenarima Antunu Marojeviću i Marku Miličeviću »unum sciffum seu batellum ad modum galee«. Manji su se čamci zvali zopulum (ili çopulum). U dokumentima dolazi i hrvatski naziv lađa, a spominju se još nazivi navis, navigium, navigottum, koji imaju sigurno općenito značenje. Navode se i ribarske lađe. Tako u jednom dokumentu od mjeseca travnja g. 1360. (ili 1361.) naziva se jedna ista ribarska lađa sad »gondola cum retibus«, sad »barcha cum retibus«, a u srpnju 1390. prodaje Purkia Pribislavić iz Šibenika plemiću Nikoli Ziljkoviću »unam barchetam cum suis coredis piscariçam parvulam«. Trgovački su brodovi nosili imena svetaca. Brodovi i čamci gradili su se i popravljali na Korčuli, ali ih Korčulani kupuju i kod stranaca, i to već upotrebljene. Zanimljivo je spomenuti prodaju jedne barke »ad modum Raguxii«, koju je 31. listopada 1390. prodao plemić Mikula